

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 22. decembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 462/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 462/02	Lieta C-417/12 P: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums – Dānijas Karaliste/Eiropas Komisija Apelācija — ELVGF — Platību atstāšana atmatā — Pārbaudes no attāluma — Atmatā atstāto platību zaļā atmata — Finanšu korekcijas	2
---------------	--	---

2014/C 462/03	Lieta C-605/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (<i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Welmory sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 44. pants — Pakalpojuma saņēmēja “pastāvīgās iestādes” jēdziens — Vieta, kur pakalpojumi tiek uzskatīti par sniegtiem nodokļa maksātājiem — Darījums Kopienas iekšienē.	2
---------------	--	---

2014/C 462/04	Lieta C-611/12 P: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 14. oktobra spriedums – <i>Jean-François Giordano</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Kopējā zivsaimniecības politika — Zvejas kvotas — Komisijas ārkārtas pasākumi — Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — LESD 340. panta otrā daļa — Nosacījumi — Reāls un droši zināms kaitējums — Subjektīvas zvejas tiesības	3
2014/C 462/05	Atzinums 1/13: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 14. oktobra atzinums – Eiropas Komisija Atzinums, kas sniegts saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu — Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem — Trešo valstu pievienošanās — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Kopienas ekskluzīvā ārējā kompetence — Apdraudējuma risks Savienības tiesību normu vienveidīgai un saskaņotai piemērošanai un ar tām izveidotās sistēmas pienācīgai darbībai	4
2014/C 462/06	Apvienotās lietas C-12/13 P un C-13/13 P: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 14. oktobra spriedums – <i>Gérard Buono</i> u.c. (C-12/13 P) un <i>Syndicat des thoniers méditerranéens</i> u.c. (C-13/13 P)/Eiropas Komisija Apelācija — Kopējā zivsaimniecības politika — Zvejas kvotas — Komisijas ārkārtas pasākumi — Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — LESD 340. panta otrā daļa — Nosacījumi — Reāls un droši zināms kaitējums	4
2014/C 462/07	Lieta C-65/13: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums – Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES) Nr. 492/2011 — Īstenošanas lēmums 2012/733/ES — <i>EURES</i> tīkls — Eiropas Komisijas īstenošanas pilnvaras — Apjoms — LESD 291. panta 2. punkts	5
2014/C 462/08	Lieta C-100/13: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru noteikts, ka noteiktiem būvizstrādājumiem ar “CE” marķējumu ir jāatbilst valsts papildu prasībām — Būvniecības noteikumu saraksti (“Bauregellisten”).	5
2014/C 462/09	Lieta C-221/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums (<i>Tribunale ordinario di Trento</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 97/81/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu — Nepilna darba laika darba līguma pārveidošana par pilna darba laika darba līgumu bez darbinieka piekrišanas	6
2014/C 462/10	Lieta C-273/13 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums – Polijas Republika/Eiropas Komisija Apelācija — ELVGF, ELGF un ELFLA — No Kopienas finansējuma izslēgti izdevumi — Polijas Republikas izdevumi	6
2014/C 462/11	Lieta C-323/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/31/EK un Direktīva 2008/98/EK — Apsaimniekošanas plāns — Integrēts un pietiekams apglabāšanas iekārtu tīkls — Pienākums ieviest atkritumu pārstrādi, kas nodrošina vislabāko rezultātu cilvēku veselībai un vides aizsardzībai.	7
2014/C 462/12	Lieta C-331/13: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums (<i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļu, kurus dalībvalsts ir iekasējusi, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksāšana	7

2014/C 462/13	Lieta C-334/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 800/1999 — Eksporta kompensācijas — Regula (EK) Nr. 1291/2000 — Eksporta licenču sistēma — Eksporta deklarācija, kas iesniegta bez eksporta licences — Eksporta muitas iestādes noteiktais termiņš — Muitas dokumenti, kas apliecina eksportēto preču nogādāšanu galamērķa valstī — Viltoti dokumenti — Pārkāpumu novēršana — Regulas (EK) Nr. 800/1999 51. pantā paredzētā soda maksājuma piemērošana	8
2014/C 462/14	Lieta C-387/14: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (<i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 612/2009 — Eksporta kompensācijas — Regula (EK) Nr. 376/2008 — Eksporta licenču sistēma — Pirms eksporta licences izsniegšanas iesniegta eksporta deklarācija — Eksporta licences derīguma laikā veikts eksports — Pārkāpumu novēršana	9
2014/C 462/15	Lieta C-453/13: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (<i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>The Queen</i> , pārstāvot <i>Newby Foods Ltd/Food Standards Agency</i> Veselības aizsardzība — Regula (EK) Nr. 853/2004 — Higiēnas noteikumi, kas piemērojami dzīvnieku izcelsmes pārtikai — I pielikuma 1.14. un 1.15. punkts — Jēdzieni “mehāniski atdalīta gaļa” un “gaļas izstrādājumi” — Regula (EK) Nr. 999/2001 — Dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakse, kontrole un apkarošana — Patērētāju aizsardzība — Direktīva 2000/13/EK — Pārtikas produktu marķēšana un noformēšana	9
2014/C 462/16	Lieta C-561/13: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums (<i>Obvodní soud pro Prahu I</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hořická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané/Česká republika</i> – <i>Ministerstvo zemědělství</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — Atbalsta shēmas — Atbalsta shēmu īstenošana jaunajās dalībvalstīs — Regula (EK) Nr. 1782/2003 — 143.ba pants — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 126. pants — Atsevišķs maksājums par cukuru — No ražošanas nodalīts maksājums — Kritēriji, ko attiecīgās dalībvalstīs pieņēmušas 2006. un 2007. gadā — Atsauces laikposms.	10
2014/C 462/17	Lieta C-91/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā T-591/11 <i>Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Henkel</i> 2014. gada 21. februārī iesniedza <i>Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j.</i>	11
2014/C 462/18	Lieta C-138/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-468/12 <i>Faktor B. i W. Gęsina/Komisija</i> 2014. gada 21. martā iesniedza <i>Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech</i>	11
2014/C 462/19	Lieta C-170/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. februāra spriedumu lietā T-380/12 <i>Demon International/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs, Big Line Sas di Graziani Lorenzo</i> 2014. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Big Line Sas di Graziani Lorenzo</i>	11
2014/C 462/20	Lieta C-418/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. septembrī iesniedza <i>Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu</i> (Polija) – <i>ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Ciurko, Adam Pawłowski spółka jawna/Dyrektorowi Izby Celnej we Wrocławiu</i>	12

2014/C 462/21	Lieta C-428/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. septembrī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i>	12
2014/C 462/22	Lieta C-438/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 23. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Karlsruhe</i> (Vācija) – <i>Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff</i>	13
2014/C 462/23	Lieta C-442/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 24. septembrī iesniedza <i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</i>	14
2014/C 462/24	Lieta C-453/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 29. septembrī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer/Landeshauptmann von Vorarlberg</i>	15
2014/C 462/25	Lieta C-461/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. oktobrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	16
2014/C 462/26	Lieta C-471/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. oktobrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Wien</i> (Austrija) – <i>Seattle Genetics Inc.</i>	16
2014/C 462/27	Lieta C-474/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. oktobrī iesniedza <i>Tribunale di Salerno</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Cristiano Pontillo</i>	17
2014/C 462/28	Lieta C-476/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. oktobrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Citroën Commerce GmbH/Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs e.V. (ZLW)</i>	18

Vispārējā tiesa

2014/C 462/29	Lieta T-219/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – <i>Autogrill España/Komisija</i> Valsts atbalsts — Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes ārvalstīs nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos — Lēmums, ar kuru šī shēma kvalificēta par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un uzdots to atgūt — Valsts atbalsta jēdziens — Selektīvs raksturs — Uzņēmumu kategorijas identificēšana, kuriem ar šo pasākumu sniedz priekšrocības — Neesamība — EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums.	19
2014/C 462/30	Lieta T-399/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – <i>Banco Santander un Santusa/Komisija</i> Valsts atbalsts — Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes ārvalstīs nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos — Lēmums, ar kuru šī shēma kvalificēta par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un uzdots to atgūt — Valsts atbalsta jēdziens — Selektīvs raksturs — Uzņēmumu kategorijas identificēšana, kuriem ar šo pasākumu sniedz priekšrocības — Neesamība — LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums.	20
2014/C 462/31	Lieta T-524/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – <i>Volvo Trademark/ITSB – Hebei Aulion Heavy Industries</i> (“LOVOL”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “LOVOL” reģistrācijas pieteikums — Kopienas vārdiska un grafiska un agrākas valsts grafiskas preču zīmes “VOLVO” — Relatīvs atteikuma pamats — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts	20

2014/C 462/32	Lieta T-525/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – <i>Volvo Trademark/ITSB – Hebei Aulion Heavy Industries</i> (“LOVOL”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “LOVOL” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiska un grafiska preču zīmes un agrākas valsts grafiskas preču zīmes “VOLVO” — Relatīvs atteikuma pamats — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts	21
2014/C 462/33	Lieta T-504/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – <i>Murnauer Markenvertrieb/ITSB</i> (“NOTFALL CREME”) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “NOTFALL CREME” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme	22
2014/C 462/34	Lieta T-567/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – <i>Kaatsu Japan/ITSB</i> (“KAATSU”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “KAATSU” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Tiesības uz aizstāvību — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums.	22
2014/C 462/35	Lieta T-53/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 6. novembra spriedums – <i>Vans/ITSB</i> (Viļņveida līnijas attēls) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo viļņveida līniju, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 76. pants — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	23
2014/C 462/36	Lieta T-188/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – <i>Murnauer Markenvertrieb/ITSB – Healing Herbs</i> (“NOTFALL”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “NOTFALL” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme.	23
2014/C 462/37	Lieta T-506/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – <i>Urb Rulmenti Suceava/ITSB – Adiguzel</i> (“URB”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “URB” — Agrāka valsts kolektīva vārdiska preču zīme “URB” un agrāka valsts kolektīva grafiska preču zīme “URB” — Absolūts atteikuma pamats — Kopienas preču zīmes īpašnieka ļaunticības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Relatīvs atteikuma pamats — Pilnvarojuma no agrāko preču zīmju īpašnieka puses neesamība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 72. panta pārkāpuma neesamība.	24
2014/C 462/38	Lieta T-527/14: Prasība, kas celta 2014. gada 15. jūlijā – <i>Rosenich/ITSB</i>	25
2014/C 462/39	Lieta T-691/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. septembrī – <i>Servier u.c./Komisija</i>	25
2014/C 462/40	Lieta T-722/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – <i>PRIMA/Komisija</i>	27
2014/C 462/41	Lieta T-723/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – <i>NX/Padome</i>	28
2014/C 462/42	Lieta T-742/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. novembrī – <i>Alpha Calcit/ITSB – Materis Paints Italia</i> (“CALCILITE”).	29
2014/C 462/43	Lieta T-744/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. novembrī – <i>Meta Group/Komisija</i>	30
2014/C 462/44	Lieta T-747/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. novembrī – <i>Merck/ITSB – Nestlé</i> (“HEALTHPRESSO”).	32

2014/C 462/45   Lieta T-257/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. novembra rīkojums – *Siegenia-Aubi* un *Noraa*/Komisija   32

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 462/46   Lieta F-55/08 RENV: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 11. novembra spriedums – *Carlo De Nicola*/EIB Civildienests — Lietas nodošana atpakaļ Vispārējai tiesai pēc nolēmuma atcelšanas — EIB personāls — Novērtējums — Pārsūdzību izskatīšanas komitejas lēmuma prettiesiskums — Tiesvedības izbeigšana attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību 33

2014/C 462/47   Lieta F-52/11: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 11. novembra spriedums – *Carlo De Nicola*/EIB Civildienests — EIB personāls — Psiholoģiska vardarbība — Izmeklēšanas procedūra — Izmeklēšanas komitejas ziņojums — Kļūdaina psiholoģiskas vardarbības jēdziena definīcija — EIB priekšsēdētāja lēmums neturpināt izskatīt sūdzību — Atcelšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību . . 33

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2014/C 462/01)

Jaunākā publikācija

OV C 448, 15.12.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 439, 8.12.2014.

OV C 431, 1.12.2014.

OV C 421, 24.11.2014.

OV C 409, 17.11.2014.

OV C 395, 10.11.2014.

OV C 388, 3.11.2014.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums – Dānijas Karaliste/Eiropas Komisija**(Lieta C-417/12 P) ⁽¹⁾****Apelācija — ELVGF — Platību atstāšana atmatā — Pārbaudes no attāluma — Atmatā atstāto platību zaļā atmata — Finanšu korekcijas**

(2014/C 462/02)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dānijas Karaliste (pārstāvji – V. Pasternak Jørgensen, pārstāvis, kam palīdz J. Pinborg un P. Biering, advokaterne)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Jimeno Fernández, pārstāvis, kam palīdz T. Ryhl, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un C. Candat), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. de Ree un M. Bulterman), Somijas Republika (pārstāvis – J. Leppo) un Zviedrijas Karaliste (pārstāvis – U. Persson)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Dānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 373, 1.12.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Welmory sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku**(Lieta C-605/12) ⁽¹⁾****Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 44. pants — Pakalpojuma saņēmēja “pastāvīgās iestādes” jēdziens — Vieta, kur pakalpojumi tiek uzskatīti par sniegtiem nodokļa maksātājiem — Darījums Kopienas iekšienē**

(2014/C 462/03)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: Welmory sp. z o.o.

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Rezolutīvā daļa:

Nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta ir vienā dalībvalstī un kurš saņem pakalpojumus, kurus sniedz citā dalībvalstī reģistrēts otrs nodokļa maksātājs, ir jāuzskata par tādu, kuram šajā citā dalībvalstī pieder "pastāvīgā iestāde" Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvu 2008/8/EK, 44. panta izpratnē, lai noteiktu vietu, kur par šiem pakalpojumiem ir uzliekams nodoklis, ja šo iestādi raksturo pietiekama pastāvības pakāpe un piemērota struktūra cilvēkresursu un tehnisko resursu ziņā, kas tai ļauj saņemt un izmantot pakalpojumus savā saimnieciskajā darbībā, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 79, 16.3.2013.

**Tiesas (virspalāta) 2014. gada 14. oktobra spriedums – Jean-François Giordano/Eiropas Komisija
(Lieta C-611/12 P) ⁽¹⁾**

**Apelācija — Kopējā zivsaimniecības politika — Zvejas kvotas — Komisijas ārkārtas pasākumi —
Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — LESD 340. panta otrā daļa — Nosacījumi — Reāls un droši
zināms kaitējums — Subjektīvas zvejas tiesības**

(2014/C 462/04)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jean-François Giordano (pārstāvji – D. Rigeade un A. Scheuer, avocats)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet un D. Nardi)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu Giordano/Komisija (T 114/11, EU:T:2012:585);
- 2) Jean-François Giordano lietā T-114/11 celto prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt;
- 3) Jean-François Giordano un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 71, 9.3.2013.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 14. oktobra atzinums – Eiropas Komisija**(Atzinums 1/13) ⁽¹⁾**

Atzinums, kas sniegts saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu — Konvencija par starptautiskās bērnu nolauņšanas civiltiesiskajiem aspektiem — Trešo valstu pievienošanās — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Kopienas ekskluzīvā ārējā kompetence — Apdraudējuma risks Savienības tiesību normu vienveidīgai un saskaņotai piemērošanai un ar tām izveidotās sistēmas pienācīgai darbībai

(2014/C 462/05)

Tiesvedības valoda – visas ES oficiālās valodas

Pieteikuma iesniedzēja

Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre un A.-M. Rouchaud-Joët)

Rezolutīvā daļa:

Piekrīšanas sniegšana faktam par trešās valsts pievienošanos Konvencijai par starptautiskās bērnu nolauņšanas civiltiesiskajiem aspektiem, kas noslēgta Hāgā 1980. gada 25. oktobrī, ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 14. oktobra spriedums – Gérard Buono u.c. (C-12/13 P) un Syndicat des thoniers méditerranéens u.c. (C-13/13 P)/Eiropas Komisija**(Apvienotās lietas C-12/13 P un C-13/13 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Kopējā zivsaimniecības politika — Zvejas kvotas — Komisijas ārkārtas pasākumi — Savienības ārpuslīgumiskā atbildība — LESD 340. panta otrā daļa — Nosacījumi — Reāls un droši zināms kaitējums

(2014/C 462/06)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Louis Paul Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérard Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin (pārstāvji – A. Arnaud un P.-O. Koubi-Flotte, avocats) (C-12/13 P), Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérard Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin, Jean-Marc Penniello, Serge Antoine José Perez (pārstāve – C. Bonnefoi, avocate) (C-13/13 P)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet un D. Nardi)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietās C-12/13 P un C-13/13 P iesniegtās apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérard Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin un Robert Marin atlīdzina tiesāšanās izdevumus lietā C-12/13 P un Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérard Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin un Serge Antoine José Perez atlīdzina tiesāšanās izdevumus lietā C-13/13 P.

⁽¹⁾ OV C 71, 9.3.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums – Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija**(Lieta C-65/13) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES) Nr. 492/2011 — Īstenošanas lēmums 2012/733/ES — EURES tīkls — Eiropas Komisijas īstenošanas pilnvaras — Apjoms — LESD 291. panta 2. punkts**

(2014/C 462/07)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – A. Tamás un J. Rodrigues)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Enegren un C. Zadra)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 13.4.2013.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika**(Lieta C-100/13) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru noteikts, ka noteiktiem būvizstrādājumiem ar “CE” marķējumu ir jāatbilst valsts papildu prasībām — Būvniecības noteikumu saraksti (“Bauregellisten”)**

(2014/C 462/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Wilms un G. Zavvos)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un K. Petersen)

Rezolutīvā daļa:

- 1) ar federālo zemju izdotajos būvniecības kodeksos ietvertajiem būvniecības noteikumu sarakstiem tādiem būvizstrādājumiem, kas paredzēti saskaņotajos standartos EN 681-2:2000, “Elastomēru blīves – Prasības cauruļu savienojumu blīvju materiāliem, ar pielietojumu ūdens apgādei un drenāžai – 2. daļa: Termoplastiskie elastomēri”, EN 13162:2008, “Siltumizolācijas izstrādājumi ēkām – Rūpnieciski ražotie minerālvates (MW) izstrādājumi – Specifikācija” un EN 13241-1, “Industriālo, tirdzniecības iestāžu un garāžu durvis un vārti. Izstrādājumu standarts. 1. daļa: Izstrādājumi bez ugunsizturības un dūmu kontroles raksturlielumiem”, un kuriem ir “CE” marķējums, izvirzot papildu prasības šo izstrādājumu faktiskai laišanai tirgū un izmantošanai Vācijas teritorijā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi tai Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003, 4. panta 2. punktā un 6. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums (*Tribunale ordinario di Trento* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia*

(Lieta C-221/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 97/81/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu — Nepilna darba laika darba līguma pārveidošana par pilna darba laika darba līgumu bez darbinieka piekrišanas

(2014/C 462/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Trento

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Teresa Mascellani*

Atbildētājs: *Ministero della Giustizia*

Rezolutīvā daļa:

1997. gada 6. jūnijā noslēgtais Pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu, kas ietverts Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu pielikumā, it īpaši tā 5. klauzulas 2. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā izskatāmie tam pretrunā nav tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek noteikta iespēja darba devējam pārveidot nepilna darba laika darba līgumu par pilna darba laika darba līgumu bez attiecīgā darbinieka piekrišanas.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums – Polijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-273/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — ELVGF, ELGF un ELFLA — No Kopienas finansējuma izslēgti izdevumi — Polijas Republikas izdevumi

(2014/C 462/10)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Rossi un A. Szmytkowska)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 215, 27.7.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika**(Lieta C-323/13) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/31/EK un Direktīva 2008/98/EK —
Apsaimniekošanas plāns — Integrēts un pietiekams apglabāšanas iekārtu tīkls — Pienākums ieviest
atkritumu pārstrādi, kas nodrošina vislabāko rezultātu cilvēku veselībai un vides aizsardzībai**

(2014/C 462/11)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, piedaloties G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Rezolutīvā daļa:1) *Itālijas Republika,*

— *neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu, ka daļa no pilsētas atkritumiem, kuri tiek apglabāti Romas SubATO poligonos, izņemot Cecchina poligonu, un Latinas SubATO poligonos, netiek pārstrādāti tādā veidā, ka tiek veikta atbilstīga dažādu atkritumu daļu atlase un organisko atkritumu stabilizācija, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 1. panta 1. punktā un 6. panta a) punktā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 4. un 13. pantā,*

— *un Lacio reģionā neizveidojot integrētu un pietiekamu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu, ņemot vērā labākās pieejamās metodes, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Direktīvas 2008/98 16. panta 1. punktā;*

2) *Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

**Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums (Tribunalul Sibiu (Rumānija) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) – Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu,
Administrația Fondului pentru Mediu****(Lieta C-331/13) ⁽¹⁾****Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļu, kurus dalībvalsts ir iekasējusi, pārkāpjot Savienības
tiesības, atmaksāšana**

(2014/C 462/12)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ilie Nicolae Nicula

Atbildētājas: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāda nodokļa, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksas sistēma kā pamatlieta.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

**Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) – Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Lieta C-334/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 800/1999 — Eksporta kompensācijas — Regula (EK) Nr. 1291/2000 — Eksporta licenču sistēma — Eksporta deklarācija, kas iesniegta bez eksporta licences — Eksporta muitas iestādes noteiktais termiņš — Muitas dokumenti, kas apliecina eksportēto preču nogādāšanu galamērķa valstī — Viltoti dokumenti — Pārkāpumu novēršana — Regulas (EK) Nr. 800/1999 51. pantā paredzētā soda maksājuma piemērošana

(2014/C 462/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Nordex Food A/S

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 1999. gada 15. aprīļa Regulas (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 26. novembra Regulu (EK) Nr. 2299/2001, 4. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulas (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem, 24. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā eksporta kompensācijas piešķiršana tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, kad eksports ir veikts bez eksporta licences, kuras esamība tomēr ir tikusi konstatēta, iesniedzot eksporta deklarāciju, un kuru eksportētājs ir iesniedzis vienas nedēļas papildu termiņā, ko tam šim nolūkam bija piešķirusi kompetentā muitas iestāde;
- 2) Regulas Nr. 800/1999, kas grozīta ar Regulu Nr. 2299/2001, 49. un 50. pants ir interpretējami tādējādi, ka, izņemot force majeure gadījumu, eksportētājs, kas iesniedzis muitas dokumentus – kuri vēlāk izrādījušies viltoti –, lai pierādītu eksportēto preču nogādāšanu galamērķī, pēc šajos pantos paredzēto termiņu beigām tiesvedībā par eksporta kompensācijas piešķiršanu nedrīkst iesniegt derīgus muitas dokumentus, kaut arī minētā piešķiršana ir kavējusies citu iemeslu, nevis šo preču nogādāšanas pierādījumu dēļ;
- 3) Regulas Nr. 800/1999, kas grozīta ar Regulu Nr. 2299/2001, 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā paredzētais soda maksājums ir jāpiemēro, ja eksportētājs noteiktajos termiņos ir iesniedzis eksportēto preču nogādāšanu galamērķa valstī pierādošus dokumentus, kuri izrādījušies viltoti, kaut arī no tiesvedības laikā iesniegtiem derīgiem dokumentiem izriet, ka pieprasītās eksporta kompensācijas apmērs atbilst tam, kāds būtu jāpiešķir.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees

(Lieta C-387/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 612/2009 — Eksporta kompensācijas — Regula (EK) Nr. 376/2008 — Eksporta licenču sistēma — Pirms eksporta licences izsniegšanas iesniegta eksporta deklarācija — Eksporta licences derīguma laikā veikts eksports — Pārkāpumu novēršana

(2014/C 462/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāja: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Atbildētāja: Productschap Vee en Vlees

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regulas (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, kā arī Komisijas 2008. gada 23. aprīļa Regulas (EK) Nr. 376/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem, un Komisijas 2008. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 382/2008 par importa un eksporta licenču piemērošanas noteikumiem liellopu [un teļa] gaļas nozarē normas ir interpretējamas tādējādi, ka tām principā ir pretrunā eksporta kompensācijas izmaksa un šai nolūkā iemaksātās drošības naudas atbrīvošana, ja attiecīgajam eksportētājam muitas deklarācijas iesniegšanas dienā nebija derīgas eksporta licences, kaut arī attiecīgās preces faktiski tikušas eksportētas viņam izsniegtas eksporta licences derīguma termiņā;
- 2) Regulas Nr. 612/2009, kā arī Regulu Nr. 376/2008 un Nr. 382/2008 normas, lasot tās kopā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 78. pantu, ir interpretējamas tādējādi, ka tām principā nav pretrunā eksporta deklarācijas vēlāka labošana, tādējādi ļaujot attiecīgo darbību vēl iekļaut eksporta licencē, pamatojoties uz to, izmaksāt eksporta kompensāciju un attiecīgā gadījumā atbrīvot iemaksāto drošības naudu.

⁽¹⁾ OV C 274, 21.9.2013.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedums (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – The Queen, pārstāvot Newby Foods Ltd/Food Standards Agency

(Lieta C-453/13) ⁽¹⁾

Veselības aizsardzība — Regula (EK) Nr. 853/2004 — Higiēnas noteikumi, kas piemērojami dzīvnieku izcelsmes pārtikai — I pielikuma 1.14. un 1.15. punkts — Jēdzieni “mehāniski atdalīta gaļa” un “gaļas izstrādājumi” — Regula (EK) Nr. 999/2001 — Dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakse, kontrole un apkarošana — Patērētāju aizsardzība — Direktīva 2000/13/EK — Pārtikas produktu marķēšana un noformēšana

(2014/C 462/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāja: The Queen, pārstāvēt Newby Foods Ltd

Atbildētāja: Food Standards Agency

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, I pielikuma 1.14. un 1.15. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka produkts, kas iegūts no gaļas kauliem pēc atkaulošanas vai no māļputnu gaļas liemeņiem, mehāniski noņemot gaļu, ir jāklasificē kā “mehāniski atdalīta gaļa” šī 1.14. punkta izpratnē, ja izmantotajā procesā ir zaudēta muskuļu šķiedru struktūra vai būtiski tā mainīta lielākā mērā, nekā tas ir tieši konkrētajā griezumā vietā, neatkarīgi no tā, ka ar izmantoto metodi netiek mainīta izmantoto kaulu struktūra. Šāds produkts nevar tikt klasificēts kā “gaļas izstrādājums” šī 1.15. punkta nozīmē.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 15. oktobra spriedums (Obvodní soud pro Prahu 1 (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Hořtická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané/Česká republika – Ministerstvo zemědělství

(Lieta C-561/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — Atbalsta shēmas — Atbalsta shēmu īstenošana jaunajās dalībvalstīs — Regula (EK) Nr. 1782/2003 — 143.ba pants — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 126. pants — Atsevišķs maksājums par cukuru — No ražošanas nodalīts maksājums — Kritēriji, ko attiecīgās dalībvalstis pieņēmušas 2006. un 2007. gadā — Atsauces laikposms

(2014/C 462/16)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Obvodní soud pro Prahu 1

Pamatlietas puses

Prasītāji: Hořtická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané

Atbildētāja: Česká republika – Ministerstvo zemědělství

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, 126. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “kritēriji, ko attiecīgās dalībvalstis pieņēmušas 2006. un 2007. gadā” ietver to tirdzniecības gadu, kurš šīm dalībvalstīm, piemērojot 143.ba panta 1. punktu Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, kura grozīta ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 319/2006, Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2011/2006 un Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2012/2006, bija jāizvēlas līdz 2006. gada 30. aprīlim kā atsauces laikposms attiecībā uz atsevišķa maksājuma par cukuru piešķiršanu.

⁽¹⁾ OV C 45, 15.2.2014.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā T-591/11 *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Henkel* 2014. gada 21. februārī iesniedza *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j.*

(Lieta C-91/14 P)

(2014/C 462/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j.* (pārstāvji – M. Koniecznyński un I. Kubic, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Henkel Corp.*

Tiesa (sestā palāta) ar 2014. gada 2. oktobra rīkojumu apelācijas sūdzību – daļēji kā nepieņemamu – noraidīja pilnībā un piesprieda izdevumu atlīdzināšanu *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j.*

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-468/12 *Faktor B. i W. Gęsina/Komisija* 2014. gada 21. martā iesniedza *Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech*

(Lieta C-138/14 P)

(2014/C 462/18)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech* (pārstāvis – H. Mackiewicz, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2014. gada 30. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda *Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech* segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. februāra spriedumu lietā T-380/12 *Demon International/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs, Big Line Sas di Graziani Lorenzo* 2014. gada 7. aprīlī iesniedza *Big Line Sas di Graziani Lorenzo*

(Lieta C-170/14 P)

(2014/C 462/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Big Line Sas di Graziani Lorenzo* (pārstāvis – B. Osti, advokāts)

Citi lietas dalībnieki: *Demon International, LC*, un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Ar 2014. gada 6. novembra rīkojumu Tiesa (sestā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja kā daļēji acīmredzami nepamatotu un daļēji acīmredzami nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. septembrī iesniedza Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polija) – ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna/Dyrektorowi Izby Celnej we Wrocławiu

(Lieta C-418/14)

(2014/C 462/20)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītāji: ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna

Atbildētājs: Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (¹), 5. pants, skatīts kopā ar 2. panta 3. punktu un 21. panta 4. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz tādu valsts tiesisko regulējumu 2008. gada 6. decembra Akcīzes nodokļa likuma (Dz.U. 2009, Nr. 3, Pos. 11 ar grozījumiem) 89. panta 16. punktā, saskaņā ar kuru mazutam ir piemērojama akcīzes nodokļa likme motordegvielai, ja nodokļa maksātājs nav izpildījis Akcīzes nodokļa likuma 89. panta 14. un 15. punktā paredzēto formālo prasību?
- 2) Vai samērīguma princips neliedz Akcīzes nodokļa likuma 89. panta 14. un 15. punktā paredzēto formālo prasību, saskaņā ar kuru samazinātā akcīzes nodokļa likme mazutam ir piemērojama tikai tad, ja likumā noteiktajā termiņā tiek sagatavots un iesniegts ieguvēju deklarāciju apkopojums, neatkarīgi no tā, vai tiek izpildīta materiālā prasība pārdot kurināmo kurināšanas nolūkā?
- 3) Vai Akcīzes nodokļa likuma 89. panta 16. punktā paredzētā sankcija, saskaņā ar kuru akcīzes nodoklis par mazuta pārdošanu pārdevējam tiek uzlikts, kā tas ir šajā lietā, ar likmi, kas tiek piemērota motordegvielai (Akcīzes nodokļa likuma 89. panta 4. punkta 1. apakšpunkts), ja netiek izpildīta 89. panta 14. un 15. punktā noteiktā formālā prasība, ir saderīga ar samērīguma principu?

(¹) OV L 283, 51. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. septembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Lieta C-428/14)

(2014/C 462/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Otra puse apelācijas tiesvedībā: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Citi lietas dalībnieki

Schenker Italiana S.p.A.

Agility Logistics S. R. L.

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 101. pants, LES 4. panta 3. punkts un Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- 1) VKI [valsts konkurences iestāde] savā praksē nevar atkāpties no instrumentiem, kuri paredzēti un pieņemti Eiropas konkurences tīklā, it īpaši no Iecietības paraugprogrammas, tādā lietā kā pamatlietā, un kas nav pretrunā Eiropas Savienības Tiesas nolemtajam 2011. gada 14. jūnija spriedumā lietā C-360/09 21. un 22. punktā?
- 2) starp galveno pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, kuru uzņēmums ir iesniedzis vai grasās iesniegt Komisijai, un vienkāršoto pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, kuru uzņēmums ir iesniedzis attiecībā uz to pašu aizliegto vienošanos, pastāv tāda juridiska saikne, ka VKI – neraugoties uz to, kas paredzēts Komisijas paziņojuma par sadarbību konkurences iestāžu tīklā 38. punktā – ir pienākums saskaņā ar 2006. gada Eiropas Konkurences tīkla Iecietības paraugprogrammas 22. punktu (kurš 2012. gada Eiropas Konkurences tīkla Iecietības paraugprogrammā ir kļuvis par 24. punktu) un ar to saistītās Paskaidrojošās piezīmes Nr. 45 (kas 2012. gada Iecietības paraugprogrammā ir kļuvusi par Paskaidrojošo piezīmi Nr. 49): a) izvērtēt vienkāršoto pieteikumu, ņemot vērā galveno pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, novērtējot, vai vienkāršotajā pieteikumā precīzi ir atspoguļots galvenā pieteikuma saturs; b) pakārtoti – ja VKI uzskata, ka saņemtajam vienkāršotajam pieteikumam ir ierobežotāka materiālā piemērošanas joma nekā galvenajā tā paša uzņēmuma iesniegtajā pieteikumā, attiecībā uz kuru Komisija šim uzņēmumam ir piešķirusi nosacītu atbrīvojumu no naudas soda, – sazināties ar Komisiju vai to pašu uzņēmumu, lai noskaidrotu, kur pēc vienkāršotā pieteikuma iesniegšanas tā savā iekšējā izmeklēšanā ir identificējusi konkrētus un īpašus rīcības piemērus segmentā, uz kuru eventuāli attiecas galvenais pieteikums par atbrīvojumu no naudas soda, bet ne vienkāršotais pieteikums?
- 3) saskaņā ar 2006. gada Eiropas Konkurences tīkla Iecietības paraugprogrammas 3. un 22.–24. punktu un Paskaidrojošām piezīmēm Nr. 8, 41, 45 un 46, un ņemot vērā ar 2012. gada Eiropas Konkurences tīkla Iecietības paraugprogrammas 24.–26. punktu un Paskaidrojošajām piezīmēm Nr. 44 un 49 ieviestos labojumus, VKI, kura pamatlīetas faktu norises laikā piemēroja pamatlietā aprakstīto iecietības programmu, attiecībā uz konkrēto slepeno aizliegto vienošanos, saistībā ar kuru pirmais uzņēmums varētu būt iesniedzis vai grasījās iesniegt Komisijai galveno pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, varētu leģitīmi saņemt: a) tikai šī uzņēmuma iesniegto vienkāršoto pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda vai b) arī papildu vienkāršotos pieteikumus par atbrīvojumu no naudas soda, kurus iesnieguši citi uzņēmumi, kuri vispirms Komisijai ir iesnieguši “nepieņemamu” pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda vai pieteikumu par naudas soda samazināšanu, it īpaši ja šo pēdējo minēto uzņēmumu galvenie pieteikumi tika iesniegti pēc tam, kad pirmajam uzņēmumam tika piešķirts nosacīts atbrīvojums no naudas soda?

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 23. septembrī iesniedza *Amtsgericht Karlsruhe* (Vācija) – *Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff*

(Lieta C-438/14)

(2014/C 462/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Karlsruhe

Pamatlietas puses

Pieteikuma iesniedzējs: *Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff*

Citi lietas dalībnieki: *Standesamt der Stadt Karlsruhe, Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe*

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts iestādēm ir pienākums atzīt šīs valsts pilsoņa personvārda maiņu, ja viņš vienlaicīgi ir citas dalībvalsts pilsonis un, pastāvīgi dzīvojot šajā dalībvalstī un nesaistīti ar izmaiņām ģimenes tiesībās paredzētā statusā mainot personvārdu, ir ieguvis brīvi izvēlētus personvārdus, kas ietver vairākus aristokrāta titulus, ciktāl viņam, iespējams, turpmāk nebūs būtiskas saiknes ar šo valsti un pirmajā minētajā dalībvalstī aristokrātija ar konstitūciju ir tikusi atcelta, bet atcelšanas brīdī lietotos aristokrāta titulus varēja saglabāt kā personvārda sastāvdaļu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 24. septembrī iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*

(Lieta C-442/14)

(2014/C 462/23)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting*

Atbildētāja: *College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai attiecīgas Direktīvas 91/414⁽¹⁾ 14. panta, (2009. gada 21. oktobra) Regulas par augu aizsardzības līdzekļiem⁽²⁾ (Nr. 1107/2009) 63. panta, aplūkojot to kopsakarā ar 59. pantu, un Direktīvas 98/8⁽³⁾ 19. panta normas paredz, ka par šajos pantos norādīto pieteikuma iesniedzēja konfidencialitātes lūgumu, par ko ir iepriekš minētais 14., 63. un 19. pants, ir jālemj attiecībā uz katru informācijas avotu pirms atļaujas piešķiršanas vai to piešķirot, respektīvi, pirms atļaujas grozīšanas vai to grozot, ar lēmumu, kas pieejams visām ieinteresētajām trešajām personām?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Vides informācijas direktīvas⁽⁴⁾ 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, neesot iepriekšējā jautājumā aplūkotajam lēmumam, atbildētājai kā valsts iestādei ir jāpublisko prasītā vides informācija, ja šāds pieprasījums ir izdarīts respektīvi pēc atļaujas piešķiršanas un pēc tās grozīšanas?
- 3) Kā ir jāinterpretē jēdziens “emisijas vidē” Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punktā, ņemot vērā to, ko šajā ziņā izklāstīja puses šī starpsprieduma 5.5. punktā saistībā ar 5.2. punktā izklāstīto dokumentu saturu?
- 4) a. Vai dati, kas ietver produkta lietošanas rezultātā notikušo produkta, tā aktīvās (-o) vielas (-u) un citu sastāvdaļu izlaišanu vidē novērtējumu, var tikt uzskatīti par “informāciju par emisiju vidē”?
b. Ja tā, vai nozīme ir tam, ka šie dati ir iegūti, izmantojot (pus)praktiskus pētījumus vai cita veida pētījumus (tādus, piemēram, kā laboratorijas pētījumi un translokācijas pētījumi)?
- 5) Vai par “informāciju par emisiju vidē” var tikt uzskatīti laboratorijas pētījumi, kuru izmēģinājumu mērķis ir standartizētos apstākļos pārbaudīt atsevišķus aspektus, šajā ziņā izslēdzot vairākus faktorus kā, piemēram, klimata ietekme, un izmantojot palielinātas devas salīdzinājumā ar praksē izmantotajām?
- 6) Vai šajā ziņā arī nogulsnes pēc līdzekļa izmantošanas eksperimentālos apstākļos, piemēram, gaisā vai augsnē, uz auga (kas pats ir apstrādātu sēklu produkts) lapām, ziedputekšņiem vai nektārā, medū vai organismos, kas nav mērķorganismi, arī jāuzskata par “emisijām vidē”?

- 7) Un vai tas tā ir arī attiecībā uz (vielas) atvasinājumu mērījumiem, izmantojot produktu eksperimentālos apstākļos?
- 8) Vai vārdu “informācija par emisiju vidē”, kā paredzēts Vides informācijas direktīvas 4. panta 2. punkta otrās daļas otrajā teikumā, rezultātā, ja runa ir par emisijām vidē, jāpublisko informācijas avots pilnībā un nevis tikai (mērījumu) dati, kas no tā var tikt izņemti?
- 9) Vai izņēmuma piemērošanai komerciālajai vai rūpnieciskajai informācijai iepriekš minētā 4. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, jānošķir “emisijas”, no vienas puses, un “izplūde un cita veida novadīšana”, no otras puses, Vides informācijas direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū (OV L 123, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 26. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 29. septembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer/Landeshauptmann von Vorarlberg*

(Lieta C-453/14)

(2014/C 462/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Revision sūdzības iesniedzēji: *Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer*

Atbildētāja iestāde: *Landeshauptmann von Vorarlberg*

Piedaloties: *Rudolf Mathis*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ 5. pants, ņemot vērā LESD 45. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vecuma pensijas saskaņā ar arodpensiju uzkrājumu sistēmu (kura ir izveidota pēc valsts iniciatīvas un kuru nodrošina valsts, kuras mērķis ir pienācīgi nodrošināt ierastā dzīves līmeņa saglabāšanu, kura darbojas saskaņā ar kapitalizācijas principu, kura pamatā ir obligāta, tomēr tajā var būt paredzētas arī “neobligātas papildu” iemaksas, kas pārsniedz obligāto minimālo apmēru, un attiecīgi lielāki pabalsti, un kuras īstenošanas pienākumu pilda pensiju kapitāla uzkrāšanas institūcija, ko izveido vai kā pakalpojumu izmanto darba devējs, – kāda šajā gadījumā ir “otrā līmeņa” pensiju sistēma Lihtenšteinā) un vecuma pensijas saskaņā ar pensiju sistēmu, kas ir noteikta ar likumu (kura arī ir izveidota pēc valsts iniciatīvas un kuru nodrošina valsts, kuras mērķis ir pienācīgi nodrošināt ierastā dzīves līmeņa saglabāšanu, taču tā darbojas saskaņā ar paaudžu solidaritātes principu, ir obligāta un tās īstenošanas pienākumu pilda ar likumu izveidotas pensiju apdrošināšanas institūcijas, – kāda šajā gadījumā ir Austrijas pensiju sistēma), ir “līdzvērtīgas” minētās tiesību normas izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 166, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. oktobrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-461/14)**

(2014/C 462/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Wilms un D. Loma-Osorio Lerena)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Spānijas Karaliste nav – līdz 2008. gada 29. jūlijam, kad attiecīgā vieta tika apstiprināta par īpaši aizsargājamu dabas teritoriju putniem, – izpildījusi pienākumus, kas noteikti Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾ redakcijā ar grozījumiem, kas tajā izdarīti ar Direktīvām 97/11/EK ⁽²⁾ un 2003/35 ⁽³⁾, 3. pantā un Direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽⁴⁾ 4. panta 4. punktā, un pēc minētās apstiprināšanas par īpaši aizsargājamu dabas teritoriju putniem – pienākumus, kas noteikti Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽⁵⁾ 6. panta 2. punktā;

- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība būtībā ir par jaunas ātrgaitas dzelzceļa līnijas maršrutā Seviļa- Almerija projektu posmos “Marčena-Osuna I”, “Marčena-Osuna II” un “Osunas apvedceļš” un to, ka Spānijas iestādes, iespējams, nepareizi piemērojušas ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas, savvaļas putnu direktīvas un dzīvotņu direktīvas atbilstīgās normas. Tas tiek secināts, ievērojot Andalūzijas transversālās dzelzceļa maģistrāles būvdarbu un vēlākās ekspluatācijas iespējamo – un, pēc Komisijas domām, nepietiekami izvērtēto – ietekmi uz tās šķērsojamo īpaši aizsargājamo dabas teritoriju putniem (ĪADTP) *Campiñas de Sevilla*.

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ OV L 73, 5. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK (OV L 156, 17. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 7. sēj., 466. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 7. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. oktobrī iesniedza Oberlandesgericht Wien (Austrija) – Seattle Genetics Inc.

(Lieta C-471/14)

(2014/C 462/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Pamatlietas puses

Pieteicējs: *Seattle Genetics Inc.*

Atbildētāja iestāde: *Österreichisches Patentamt*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā paredzēto brīdi, kad piešķir pirmo atļauju laist produktu tirgū Kopienā, nosaka atbilstoši Kopienas tiesībām, jeb tomēr šajā normā ir norādīts uz brīdi, kad atļauja stājas spēkā atbilstoši attiecīgās dalībvalsts tiesībām?
- 2) Gadījumā, ja Eiropas Savienības Tiesa apstiprinātu, ka pirmajā jautājumā norādītais brīdis ir nosakāms atbilstoši Kopienas tiesībām: kurš brīdis ir jāņem vērā – atļaujas izdošanas jeb paziņošanas brīdis?

⁽¹⁾ OV L 152, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. oktobrī iesniedza *Tribunale di Salerno*
(Itālija) – kriminālprocess pret *Cristiano Pontillo*

(Lieta C-474/14)

(2014/C 462/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Salerno

Lietas dalībnieks pamatlietā

Cristiano Pontillo

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 16. februāra spriedumu [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10], ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj publicēt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā par koncesijām uz īsāku termiņu nekā iepriekš, ja minētais uzaicinājums ir ticis izsludināts, lai labotu sekas, kas radās, nelikumīgi izslēdzot konkrētu skaitu uzņēmēju no iepriekšējiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā;
- 2) vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti, ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka prasība pagaidu kārtā novienādot koncesiju derīguma termiņu, ir atbilstošs attaisnojums sašīnātam uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā paredzēto koncesiju derīguma termiņam salīdzinājumā ar to koncesiju termiņu, kas tika piešķirtas iepriekš;
- 3) vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti, ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj noteikt pienākumu bez atlīdzības nodot tiesības izmantot materiālu un nemateriālu īpašumu, kas veido spēļu pārvaldes un iekasēšanas tīklu, ja darbība tiek izbeigta koncesijas galīgā termiņa beigu dēļ vai tiesību izbeigšanās vai atsaukšanas dēļ?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. oktobrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Citroën Commerce GmbH/Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs e.V. (ZLW)

(Lieta C-476/14)

(2014/C 462/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Citroën Commerce GmbH

Atbildētāja: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs e.V. (ZLW)

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai preces reklāma, norādot par precī maksājamo cenu, ir piedāvājums Direktīvas 98/6/EK ⁽¹⁾ 1. panta izpratnē?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai piedāvājuma gadījumā Direktīvas 98/6/EK 1. panta izpratnē pārdošanas cenā, kas jānorāda atbilstoši 1. pantam un 3. panta 1. punkta pirmajam teikumam, ir jāiekļauj arī obligāti sedzami transportlīdzekļa pārvešanas no ražotāja tirgotājam izdevumi?

Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir noliedzoša:

3) Vai tad, ja ir runa par transportlīdzekli, "cenā, tostarp visi nodokļi", kas uzaicinājumā veikt pirkumu Direktīvas 2005/29/EK ⁽²⁾ 2. panta i) punkta izpratnē jānorāda atbilstoši tās 7. panta 4. punkta c) apakšpunkta pirmajam gadījumam, ir jāiekļauj arī obligāti sedzami transportlīdzekļa pārvešanas no ražotāja tirgotājam izdevumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/6/EK par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas; OV L 80, 27. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"); OV L 149, 22. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – *Autogrill España/Komisija*

(Lieta T-219/10) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes ārvalstīs nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos — Lēmums, ar kuru šī shēma kvalificēta par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un uzdots to atgūt — Valsts atbalsta jēdziens — Selektīvs raksturs — Uzņēmumu kategorijas identificēšana, kuriem ar šo pasākumu sniedz priekšrocības — Neesamība — EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums

(2014/C 462/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Autogrill España, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji – sākotnēji *J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan* un *R. Calvo Salinero*, vēlāk *J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro* un *R. Calvo Salinero*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *R. Lyal* un *C. Urraca Caviedes*)

Priekšmets

prasība atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmuma 2011/5/EK par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.), 1. panta 1. punktu un 4. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmuma 2011/5/EK par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija, 1. panta 1. punktu un 4. pantu;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 179, 3.7.2010.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – Banco Santander un Santusa/Komisija(Lieta T-399/11) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes ārvalstīs nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos — Lēmums, ar kuru šī shēma kvalificēta par valsts atbalstu, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, un uzdots to atgūt — Valsts atbalsta jēdziens — Selektīvs raksturs — Uzņēmumu kategorijas identificēšana, kuriem ar šo pasākumu sniedz priekšrocības — Neesamība — LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums

(2014/C 462/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Banco Santander, SA (Santander, Spānija) un Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spānija) (pārstāvji – sākotnēji J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, vēlāk J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal, C. Urraca Caviedes un P. Němečková)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmuma 2011/282/ES par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV L 135, 1. lpp.), 1. panta 1. punktu un 4. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmuma 2011/282/ES par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija, 1. panta 1. punktu un 4. pantu;
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – Volvo Trademark/ITSB – Hebei Aulion Heavy Industries (“LOVOL”)(Lieta T-524/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “LOVOL” reģistrācijas pieteikums — Kopienas vārdiska un grafiska un agrākas valsts grafiskas preču zīmes “VOLVO” — Relatīvs atteikuma pamats — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts

(2014/C 462/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volvo Trademark Holding AB (Gēteborga, Zviedrija) (pārstāvis – M. Treis, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd (Zangjiaku, Ķīna) (pārstāvis – A. Alejos Cutuli, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 19. jūlija lēmumu lietā R 1870/2010–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Volvo Trademark Holding AB* un *Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Volvo Trademark Holding AB* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 355, 3.12.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – *Volvo Trademark/ITSB – Hebei Aulion Heavy Industries* (“LOVOL”)

(Lieta T-525/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “LOVOL” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiska un grafiska preču zīmes un agrākas valsts grafiskas preču zīmes “VOLVO” — Relatīvs atteikuma pamats — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts

(2014/C 462/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Volvo Trademark Holding AB* (Göteborg, Zviedrija) (pārstāvis – M. Treis, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd* (Zhangjiakou, Ķīna) (pārstāvis – A. I. Alejos Cutuli, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 23. jūnija lēmumu lietā R 1868/2010–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Volvo Trademark Holding AB* un *Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

2) *Volvo Trademark Holding AB* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 355, 3.12.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – Murnauer Markenvertrieb/ITSB (“NOTFALL CREME”)

(Lieta T-504/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “NOTFALL CREME” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme

(2014/C 462/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Murnauer Markenvertrieb GmbH* (Egelsbach, Vācija) (pārstāvji – *F. Traub* un *H. Daniel*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *A. Poch*)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2012. gada 20. septembra lēmumu lietā R 271/2012–4 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “NOTFALL CREME” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Murnauer Markenvertrieb GmbH* sedz savus, kā arī atļūdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – Kaatsu Japan/ITSB (“KAATSU”)

(Lieta T-567/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “KAATSU” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Tiesības uz aizstāvību — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums

(2014/C 462/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kaatsu Japan Co. Ltd* (Tokija, Japāna) (pārstāvis – *M. Edenborough*, QC)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – *V. Melgar* un *I. Harrington*)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2012. gada 9. oktobra lēmumu lietā R 435/2012–2 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma “KAATSU” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Kaatsu Japan Co. Ltd* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 6. novembra spriedums – Vans/ITSB (Viļņveida līnijas attēls)

(Lieta T-53/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo viļņveida līniju, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 76. pants — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2014/C 462/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Vans, Inc.* (Cyprus, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – M. Hirsch, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – O. Mondéjar Ortuño)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2012. gada 14. novembra lēmumu lietā R 860/2012-5 attiecībā uz pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt grafisku apzīmējumu, kas attēlo viļņveida līniju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Vans, Inc.* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 101, 6.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. novembra spriedums – Murnauer Markenvertrieb/ITSB – Healing Herbs (“NOTFALL”)

(Lieta T-188/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “NOTFALL” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme

(2014/C 462/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Murnauer Markenvertrieb GmbH* (Egelsbach, Vācija) (pārstāvji – F. Traub un H. Daniel, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Poch)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Healing Herbs Ltd* (Walterstone, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – R. Price, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2013. gada 4. februāra lēmumu lietā R 132/2012–4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Healing Herbs Ltd* un *Murnauer Markenvertrieb GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Murnauer Markenvertrieb GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un *Healing Herbs Ltd* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 156, 1.6.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedums – *Urb Rulmenti Suceava*/ITSB – *Adiguzel* (“URB”)

(Lieta T-506/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “URB” — Agrāka valsts kolektīva vārdiska preču zīme “URB” un agrāka valsts kolektīva grafiska preču zīme “URB” — Absolūts atteikuma pamats — Kopienas preču zīmes īpašnieka ļaunticības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Relatīvs atteikuma pamats — Pilnvarojuma no agrāko preču zīmju īpašnieka puses neesamība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 72. panta pārkāpuma neesamība

(2014/C 462/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Urb Rulmenti Suceava SA* (Suceava, Rumānija) (pārstāvis – I. Burdusel, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – P. Bullock un N. Bambara)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Harun Adiguzel* (Diosd, Ungārija) (pārstāvis – G. Bozocca, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2013. gada 12. jūlija lēmumu lietā R 1309/2012–4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Urb Rulmenti Suceava SA* un *Harun Adiguzel* k-gu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Urb Rulmenti Suceava SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) *Harun Adiguzel k-gs sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.*

(¹) OV C 352, 30.11.2013.

Prasība, kas celta 2014. gada 15. jūlijā – Rosenich/ITSB

(Lieta T-527/14)

(2014/C 462/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Paul Rosenich (Triesenberg, Lihtenšteina) (pārstāvji: A. von Mühlendahl un C. Eckhardt, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 2063/2012-4;
- atcelt ITSB galvenās nodaļas “Pamatdarbības atbalsts” direktora 2012. gada 7. septembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja pieteikums iekļaut viņu atbildētāja birojā pielaisto pārstāvju sarakstā, par ko prasītājs 2012. gada 7. novembrī ir iesniedzis sūdzību;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot procesā Apelāciju padomē radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti:

Lai pamatotu prasību, prasītājs norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu tiekot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 93. pants, aplūkojot to kopsakarā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību Eiropas Ekonomikas zonā, kas esot nodrošināta ar Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, jo ar to tiekot apstiprināts atteikums iekļaut viņu ITSB pielaisto profesionālo pārstāvju sarakstā, lai gan viņa uzņēmējdarbības vieta, kaut arī tā neatrodas ES dalībvalstī, atrodas citā EEZ valstī.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. septembrī – Servier u.c./Komisija

(Lieta T-691/14)

(2014/C 462/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Servier SAS (Suresnes, Francija), Servier Laboratories Ltd (Wexham, Apvienotā Karaliste) un Les Laboratoires Servier SAS (Suresnes) (pārstāvji – I. S. Forrester, QC, J. Killick, barrister, O. de Juvigny, advokāts, un M.-I. F. Utges Manley, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija Lēmuma Nr. C(2014) 4955, galīgā redakcija, par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. panta piemērošanas procedūru (AT.39/612 – Perindopriils (Servier)) 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. un 8. pantu, ciktāl tie attiecas uz Servier SAS, Les Laboratoires Servier SAS un Servier Laboratories Ltd;

- pakārtoti, izmantojot savu neierobežoto kompetenci, ļoti būtiski samazināt naudas soda summu, kas minētā lēmuma 7. pantā noteikta *Servier SAS, Les Laboratoires Servier SAS* un *Servier Laboratories Ltd*;
- attiecināt uz *Servier SAS, Les Laboratoires Servier SAS* un *Servier Laboratories Ltd* lēmuma atcelšanu pilnībā vai daļēji, kas lūgta *Biogaran* prasībā;
- izdot jebkādas rīkojumus, kurus Vispārējā tiesa uzskata par vajadzīgiem;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots procesuāls pārkāpums, jo izmeklēšanā esot pieļauta tendenciozitāte. Prasītājas norāda, ka nozares izmeklēšanas noslēgumā publiski paziņojusi, ka attiecīgā nozare ir "korumpēta", Komisija centās jebkādiem līdzekļiem apstiprināt šo postulātu ar lēmumu, pat riskējot sagrozīt un pārveidojot lietas faktus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, ciktāl Padomdevēja komiteja aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa jautājumus, kuras atzinums ir obligāts pirms jebkura lēmuma atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 14. pantam, neesot sasaukta laicīgi un ciktāl šīs komitejas sanāksmē esot piedalījušies tikai triju dalībvalstu pārstāvji.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums, jo Komisija esot nosūtījusi prasītājām 919 lappušu lēmumu, neņemot vērā prasības celšanā ievērojamos laika un formas ierobežojumus.
4. Ar ceturto līdz divpadsmito pamatu tiek apgalvotas kļūdas vērtējumā un tiesību piemērošanā, jo Komisija esot kļūdaini kvalificējusi izlīgumus starp prasītājām, no vienas puses, un *Niche, Matrix, Teva, Krka* un *Lupin*, no otras puses, kā LESD 101. panta pārkāpumus.
  - Prasītājas tostarp norāda, ka, lai kvalificētu nolīgumus kā ierobežojumus "mērķa dēļ", Komisija ir balstījusies uz trim tik plaši definētiem faktoriem, ka tie ir neefektīvi, lai savstarpēji nošķirtu tiesiskus izlīgumus un pret konkurenci vērstas aizliegtas vienošanās (vērtības pārejas esamība, kas mudina ģenēriskās vielas ražotāju samierināties ar jebkādas komercpeļņas zaudējumu, konkurences ierobežojums, kas pilnībā ierobežo ģenēriskās vielas ražotāja komercbrīvību un potenciālo konkurenci starp pusēm, kas izskauž šķēršļus, kas padara absolūti neiespējumu ģenēriskās vielas ražotāja ienākšanu tirgū nākotnē).
  - Turklāt, sagrozot nolīgumu tiesisko mērķi un kontekstu (tostarp, neraugoties uz realitāti, ignorējot būtisku tehnisko un reglamentējošo grūtību esamību, kas kavē ģenērisko vielu ražotājus ienākt tirgū, kā arī vienlaicīgu tiesvedību esamību), Komisija esot pieļāvusi vairākas kļūdas vērtējumā, secinot, ka nolīgumu mērķis bija ierobežot konkurenci.
  - Visbeidzot, nolīgumu "seku" analīze esot apšaubāma motīvu pretrunu dēļ un tādēļ, ka Komisija neesot izmantojusi reālu pārkāpuma scenāriju. Proti, apstrīdētais lēmums pilnībā balstoties uz hipotētisku seku *ex ante* analīzi, gandrīz atveidojot savu analīzi jautājumā par ierobežojumu mērķa dēļ, pārkāpjot judikatūru, kādēļ esot secināta pret konkurenci vērstu seku esamība, neraugoties uz jebkādas reālas ietekmes uz tirgu neesamību.
5. Ar trīspadsmito pamatu pakārtoti tiek apgalvota kļūda vērtējumā un kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Komisija esot mākslīgi kvalificējusi prasītāju, no vienas puses, un *Niche, Matrix, Teva, Krka* un *Lupin*, no otras puses, nolīgumus kā piecus atsevišķus pārkāpumus.
6. Ar četrpadsmito pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā un kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Komisija esot kļūdaini un mākslīgi aprobežojusi galaproduktu konkrēto tirgu tikai ar perindoprila molekulu, izslēdzot pārējos piecpadsmit tirgū pieejamos konversijas enzīma inhibitorus.
7. Ar piecpadsmito pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, ciktāl Komisija esot kļūdaini secinājusi prasītāju dominējošo stāvokli konkrētajā tirgū. Prasītājas norāda, ka šis Komisijas secinājums izriet no konkrētā tirgus mākslīgas aprobežošanas tikai ar perindoprilu.

8. Ar sešpadsmito pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūdu vērtējumā un kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl Komisija esot kļūdaini kvalificējusi prasītājas kā “tehnoloģiju” tirgū dominējošā stāvoklī esošus uzņēmumus.

Prasītājas norāda, ka Komisija esot nepietiekami skaidri un, katrā ziņā, kļūdaini definējusi “tehnoloģiju” pirmtirgu, tikai atspoguļojot gatavo produktu tirgu, un esot kļūdaini uzskatījusi, ka *Servier* ir dominējošs stāvoklis šajā hipotētiskajā tirgū.

9. Ar septiņpadsmito pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā un kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka prasītājas, ir ļaunprātīgi izmantojušas dominējošo stāvokli, noslēgdamas izlīgumus (šādi rīkojoties, Komisija pretrunā judikatūrai esot vienlaicīgi piemērojusi LESD 101. un 102. pantu vieniem un tiem pašiem faktiem) un iegādādamās rudimentāro tehnoloģiju no kāda Eiropas MVU.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – PRIMA/Komisija

(Lieta T-722/14)

(2014/C 462/40)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: “PRIMA – Producerska, reklamna, informazionna i mediyna agenziya” AD (Sofija, Bulgārija) (pārstāvis – Yavor Sergeev Ruskov, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 12. augusta lēmumu, ar kuru tā noraidījusi prasītājas piedāvājumu saistībā ar valsts iepirkuma procedūru PO/2013–13/SOF par atbalstu Eiropas Komisijas pārstāvniecībai Bulgārijā publisku pasākumu organizēšanā;
- atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 12. augusta lēmumu, ar kuru tā piešķirusi līguma slēgšanas tiesības citam pretendētājam, kā arī visus citus turpmāk pieņemtos lēmumus par līguma noslēgšanu, lai īstenotu uzdevumu, ieskaitot Eiropas Komisijas 2014. gada 12. septembra lēmumu, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums sniegt informāciju:
  - līgumslēdzēja iestāde ir sniegusi PRIMA lūgto informāciju par izvēlētā piedāvājuma īpašībām, tomēr tā neesot sniegusi informāciju par izvēlētā piedāvājuma relatīvajām priekšrocībām.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir nepareizi tikuši piemēroti piešķiršanas kritēriji:
  - līgumslēdzējas iestādes noteiktie piešķiršanas kritēriji neesot tikuši objektīvi un pareizi piemēroti, un tādēļ novērtējums par šo kritēriju izpildīšanu neesot pamatots; līdz ar to visiem kandidātiem neesot bijusi vienāda piekļuve un pret tiem neesot bijusi vienāda attieksme.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir tikuši pārkāpti publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas principi:
  - lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu esot ticis pieņemts pēc sākotnējā lēmuma par PRIMA piedāvājuma noraidīšanu pieņemšanas;

- līgumslēdzēja iestāde neesot paziņojusi *PRIMA* šo lēmumu un tādējādi esot pārkāpusi pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes pret iepirkuma procedūras dalībniekiem principus;
- nesniedzot informāciju par šo lēmumu, tā esot ierobežojusi *PRIMA* tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – NX/Padome

(Lieta T-723/14)

(2014/C 462/41)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītājs: NX (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – *Stanislav Koev*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu kopumā un pamatotu, kā arī atzīt par pamatotiem un apmierināt visus tajā iekļautos prasījumus;
- izskatīt prasību paātrinātā tiesvedībā;
- atcelt Padomes 2013. gada 31. maija Lēmumu 2013/255/KĀDP un Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/488/KĀDP, ciktāl prasītājs ir iekļauts Lēmuma 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju pielikumā esošajā sarakstā;
- atcelt Padomes 2012. gada 18. janvāra Regulu (ES) Nr. 36/2012 un Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 793/2014, ciktāl prasītājs ir iekļauts minētās Regulas (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā II pielikumā esošajā sarakstā;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir būtiski pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību un tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu tiesā:
  - apstrīdētie tiesību akti neesot tikusi paziņoti prasītājam, un viņam neesot tikusi sniegta nekāda nopietni uztverama informācija vai norādes, kas pamatotu viņa iekļaušanu sankcionēto personu sarakstā, lai arī pierādīšanas pienākums esot Padomei;
  - pret prasītāju vērstās apsūdzības saistībā ar atbildību par “vardarbīgam represijām pret Sīrijas civiliedzīvotājiem” esot neskaidras un nepilnīgas, ka arī ir balsītas uz pieņēmumiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu:
  - apstrīdētajos tiesību aktos esot iekļauti tikai apgalvojumi bez pamatojuma.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas aizskartas viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā:
  - esot ticis prettiesiski apgriezts pierādīšanas pienākums, kā rezultātā atbildētājam ir radusies iespēja labot savus kļūdainos un prettiesiskos tiesību aktus.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā attiecībā uz vairākiem faktiem.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas tiesības uz īpašumu un samērīguma princips, ka arī ierobežota uzņēmējdarbības veikšanas brīvība:
  - Pamatojoties uz apstrīdētajiem tiesību aktiem, prasītājam esot prettiesiski tikusi liegta iespēja brīvi rīkoties ar savu īpašumu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas viņa tiesības uz normāliem dzīves apstākļiem, jo veiktie pasākumi esot pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantā iekļautajam aizliegumam uzlikt necilvēcīgus un pazemojošus sodus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir būtiski pārkāptas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā un 10. panta 2. punktā iekļautās tiesības uz reputācijas aizsardzību, jo, prasītāju iekļaujot apstrīdētajos tiesību aktos, esot prettiesiski tikusi aizskarta viņa cieņa sabiedrībā un partneru vidū.

Prasība, kas celta 2014. gada 3. novembrī – *Alpha Calcit/ITSB – Materis Paints Italia* (“CALCILITE”)

(Lieta T-742/14)

(2014/C 462/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alpha Calcit Füllstoffgesellschaft mbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis – F. Hauck, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Materis Paints Italia SpA (Novate Milanese, Itālija)

Informācija par procesu ITSB

Attiecīgās preču zīmes īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme “CALCILITE” – Kopienas preču zīme Nr. 5 074 745

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2014. gada 4. septembra lēmums lietā R 753/2013–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu attiecībā uz šādām precēm: krāsas, lakas, politūra, pretrūsas līdzekļi, koka pretnodiluma līdzekļi, krāsas, kodinātāji, dabiskie sveķi (2. klase), reģipsis (19. klase);
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2014. gada 3. novembrī – Meta Group/Komisija

(Lieta T-744/14)

(2014/C 462/43)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meta Group Srl (Roma, Itālija) (pārstāvji – A. Bartolini un A. Formica, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Komisija nav izpildījusi savas finansiālās saistības, kuras izriet no zemāk minētajiem dotāciju līgumiem, par kopējo summu EUR 566 377,63 apmērā attiecībā uz veicamajiem, bet nesamaksātajiem maksājumiem, kā arī atzīt par prettiesisku ieskaitu, kas veikts saistībā ar prasītājas prasījumiem;
- tādējādi piespriest Komisijai samaksāt prasītājai iepriekš minēto summu EUR 566 377,63 apmērā kopā ar kavējuma procentiem un naudas vērtības pārvērtēšanu;
- papildus piespriest Komisijai samaksāt atlīdzību par zaudējumiem, kuri radušies prasītājai kopā par EUR 815 000 vai lielākā apmērā, ja Vispārējā tiesa uzskata to par atbilstošu šīs tiesvedības beigās, un arī par būtiskiem zaudējumiem, kuri radušies iepriekš minētā ieskaita prettiesiskuma rezultātā.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs prasības priekšmets ir iespējams atbildētājas pārkāpums attiecībā uz *take-it-up* (Nr. 245637), *BCreative* (Nr. 245599) un *Ecolink+* (Nr. 256224) līgumiem, kas noslēgti "Piektās un Sestās Eiropas Savienības pamatprogrammas pētniecības un tehnoloģijas attīstībai" jomā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza desmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot līgumpakalpojuma sniedzēju vienas stundas izmaksas, Komisija nav izpildījusi līgumu noteikumus (dotāciju līgumu II pielikuma II.19. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpums).
  - Komisija, nosakot līgumpakalpojuma sniedzēju vienas stundas izmaksas, ir pārkāpusi II pielikuma II.19. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ciktāl tajā ir paredzēts, ka līgumpakalpojuma sniedzēju kā speciālistu, kuri sniedz savus pakalpojumus projekta, attiecībā uz kuru ir piešķirtas dotācijas, īstenošanai, izmaksu noteikšana saskaņā ar *inter partes* noslēgtu līgumu noteikumiem ir jāveic atbilstoši tās dalībvalsts standartiem, kurā saņēmējs veic savu darbību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot līgumpakalpojuma sniedzēju vienas stundas izmaksas, Komisija nav izpildījusi līgumu noteikumus (dotāciju līgumu II pielikuma II.19. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums).
  - Nosakot līgumpakalpojuma sniedzēju vienas stundas izmaksas, Komisija ir pārkāpusi arī dotāciju līgumu II.19. panta 1. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuru attiecīgās izmaksas ir jānosaka atbilstoši vispārējiem standartiem, kuri bijuši spēkā līguma parakstīšanas brīdī. It īpaši Komisijas atsauce uz kritērijiem, kuri ir noteikti "Marie Curie" programmām, ir pilnībā neatbilstoša un patvaļīga, jo šie kritēriji attiecas uz noteikumiem, kuri stājās spēkā tikai 2011. gadā un kurus turklāt piemēro tikai un vienīgi FP7 programmai, un kā tādi tie līdz ar to nebija spēkā šajā lietā esošo faktu norises laikā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi līgumu noteikumus, kas ir paredzēti *Take it up* projekta dotāciju līguma I.11. pantā (“*Other Special conditions* [Citi īpašie nosacījumi]”).
  - Īpaši attiecībā uz *CIP* programmas līgumiem, it īpaši ņemot vērā līgumu saistībā ar *Take it up* projektu, Komisija ir pārkāpusi I.11. pantu, jo Komisija konsekventi nav pieņēmusi nekādu formālu vai netiešu lēmumu, ar kuru noraidīta *META* ieteiktā metodoloģija šī līguma noteikuma īstenošanai.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, klasificējot nodarbinātības attiecības ar ekspertiem, kuri strādāja ar sabiedrību prasītāju, par “apakšuzņēmuma līgumu”, nav izpildījusi dotāciju līgumu II pielikuma II.19. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
  - Komisija turklāt ir pārkāpusi II.19. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ciktāl tā pieļāva kļūdu, attiecībā uz ekspertiem, kurus nodarbināja *META*, lai īstenotu dotētos projektus, nepiemērojot kritērijus un grāmatvedības standartus, kuri attiecas uz “intra muros consultants” saskaņā ar pašas Komisijas sniegto definīciju Piektās un Sestās pamatprogrammas finanšu vadlīnijās.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi dotāciju līgumu II pielikuma II.19. panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz netiešo izmaksu saistībā ar “in house consultants” atzīšanu.
  - Komisija turklāt ir pārkāpusi II pielikuma II.19. panta 1. punkta b) apakšpunktu, it īpaši saistībā ar šajā pantā minēto vispārējo grāmatvedības standartu piemērošanu, jo tā nebija ievērojusi vispārējos standartus, kuri ir piemērojami netiešo izmaksu saistībā ar “in house consultants” kvalificēšanu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Eiropas Savienības tiesību noteikumus un principus un Tiesas judikatūru, it īpaši labas ticības, tiesiskās palāvības un tiesiskās noteiktības principus.
  - Komisijas bezdarbības rezultātā prasītājam radās tiesiska palāvība attiecībā uz prasītājas ieteiktās metodoloģijas pareizību, kas nozīmē, ka turpmākās maksājamo summu atgūšanas/atskaitīšanas darbības ir jāuzskata par veiktām, pārkāpjot labas ticības līguma izpildē principu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Labas administratīvās prakses kodeksā ietvertos noteikumus, it īpaši noteikumus par samērīgumu, tiesībām uz informāciju, tiesībām uz lietas izskatīšanu, kas balstīta uz sacīkstes principu, un pienākumu norādīt pamatojumu.
  - Komisija nav sniegusi *META* pieprasīto informāciju vai atbilstošu skaidrojumu par pieņemtajiem lēmumiem, un tā katrā ziņā ir pieņēmusi nesamērīgu lēmumu, ņemot vērā, ka prasītāja savlaicīgi bija sasniegusi visus projekta mērķus.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu samaksāt *META* dotāciju līgumos paredzētās summas finansēto projektu īstenošanai.
  - Komisija līdz ar to ir pārkāpusi līgumsaistības par summu, kas maksājamas saskaņā ar dotāciju līgumiem, samaksu attiecībā uz *META* veikto grāmatvedības darbību, lai īstenotu projektos paredzētos mērķus. Šīs nesamaksātās summas ir novērtētas EUR 566 377,63 apmērā.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 966/2012 80. pantu attiecībā uz ieskaitu, kas veikts saistībā ar *META* prasījumiem.
  - Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 966/2012 80. pantu, kurā ir paredzēts, ka parādu un prasījumu, kas ir pret Eiropas iestādēm, ieskaits notiek tikai tad, ja šie parādi un prasījumi ir noteikta apjoma un ar pienākušu atmaksas termiņu. Savukārt Komisijas veiktajam prasījumu ieskaitam, kurš tiek apstrīdēts, trūkst “noteiktības” rakstura.
10. Desmitais pamats attiecas uz prasītāja finansiālo zaudējumu atlīdzināšanu.
  - Komisijas līgumsaistību pārkāpuma rezultātā turklāt *META* tika nodarīts īpaši būtisks un netaisnīgs kaitējums faktisko zaudējumu veidā, kas, pamatojoties uz šīm prasības pieteikumam pievienoto ziņojumu, sasniedz EUR 815 000, papildus kaitējumam, kas radies no Komisijas prettiesiski veiktā ieskaita.

Prasība, kas celta 2014. gada 5. novembrī – Merck/ITSB – Nestlé (“HEALTHPRESSO”)**(Lieta T-747/14)**

(2014/C 462/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Merck KGaA (Darmstadt, Vācija) (pārstāvji – M. Best, U. Pflughar un S. Schöffner, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Société de Produits Nestlé SA (Vevey, Šveice)

Informācija par procesu ITSB

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme “HEALTHPRESSO” – Reģistrācijas pieteikums Nr. 10 003 028

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 7. augusta lēmums lietā R 1880/2013–1

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Apelāciju padome apmierināja iebildumus un noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē;
- noraidīt iebildumus Nr. B 1 191 607;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 96. panta 2. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. novembra rīkojums – Siegenia-Aubi un Noraa/Komisija**(Lieta T-257/12) ⁽¹⁾**

(2014/C 462/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 227, 28.7.2012.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 11. novembra spriedums – *Carlo De Nicola*/EIB

(Lieta F-55/08 RENV) ⁽¹⁾

**Civildienests — Lietas nodošana atpakaļ Vispārējai tiesai pēc nolēmuma atcelšanas — EIB personāls —
Novērtējums — Pārsūdzību izskatīšanas komitejas lēmuma prettiesiskums — Tiesvedības izbeigšana
attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību**

(2014/C 462/46)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Carlo De Nicola* (*Strassen*, Luksemburga) (pārstāvis – *L. Isola*, advokāts)

Atbildētāja: EIB (pārstāvji – *G. Nuvoli* un *F. Martin*, pārstāvji, kam palīdz *A. Dal Ferro*, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība daļēji atcelt Pārsūdzību izskatīšanas komitejas lēmumu attiecībā uz prasītāja 2006. gada novērtējumu, un, otrkārt, prasība konstatēt, ka prasītājs ir cietis no psiholoģiskas vardarbības, kā arī noteikt pienākumu atbildētājam izbeigt šādu rīcību un atlīdzināt morālo un materiālo kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Investīciju bankas Pārsūdzību izskatīšanas komitejas 2007. gada 14. decembra lēmumu;
- 2) izbeigt tiesvedību lietā par prasījumiem, ar kuriem tika lūgts atcelt 2007. gada 13. jūlija lēmumu nepaaugstināt prasītāju, par prasījumiem, ar kuriem tika lūgts atcelt 2006. gada novērtējuma ziņojumu, un par prasījumiem, ar kuriem tika lūgts atlīdzināt apgalvoto kaitējumu sakarā ar psiholoģisko vardarbību;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Eiropas Investīciju banka sedz savus, kā arī atlīdzina *C. De Nicola* tiesāšanās izdevumus lietās F-55/08, T-37/10 P un F-55/08 RENV.

⁽¹⁾ OV C 209, 15.8.2008, 73. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 11. novembra spriedums – *Carlo De Nicola*/EIB

(Lieta F-52/11) ⁽¹⁾

**Civildienests — EIB personāls — Psiholoģiska vardarbība — Izmeklēšanas procedūra — Izmeklēšanas
komitejas ziņojums — Kļūdaina psiholoģiskas vardarbības jēdziena definīcija — EIB priekšsēdētāja
lēmums neturpināt izskatīt sūdzību — Atcelšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību**

(2014/C 462/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Carlo De Nicola* (*Strassen*, Luksemburga) (pārstāvis – *L. Isola*, advokāts)

Atbildētāja: EIB (pārstāvji – T. Gilliams un F. Martin, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt bankas priekšsēdētāja vēstuli, kurā atzīts, ka, ņemot vērā Izmeklēšanas komitejas lēmumu noraidīt prasītāja iesniegto sūdzību par psiholoģisku vardarbību, nav jāveic nekādi turpmāki pasākumi, kā arī atcelt pārējos lēmumus, kas attiecas uz izmeklēšanu saistībā ar psiholoģisku vardarbību. Otrkārt, prasība apstiprināt, ka prasītājs ir cietis no psiholoģiskas vardarbības

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2010. gada 1. septembra lēmumu, ar kuru Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētājs noraidīja C. De Nicola sūdzību par psiholoģisku vardarbību;
- 2) piespriet Eiropas Investīciju bankai samaksāt C. De Nicola summu EUR 3 000 apmērā;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) Eiropas Investīciju banka sedz savus un atlīdzina C. De Nicola tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 186, 25.6.2011., 37. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV